



## **Polyanthea Sacra**

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

**Spanner, Andreas**

**Augustae Vindelicorum, 1702**

§. 3. Potestate utatur in bonum subditorum.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

nebras, & merorem, dissipet. Nunc ergo vocetur Dominus. Alvarez Gen. 30. Illustr. 3.

Moyfi apparuit Dominus in flamma ignis de medio rubi - & ait: ego sum, qui sum. Ex. 3. 2. 14. Josue autem 5. 14. tanquam vir praeliator stans, & evaginatum gladium tenens: princeps, inquit, sum exercitus Domini. Rupertus in Jos. c. 18. Principem se vocat, qui in Israëliitarum auxilium praeliaturus apparet. Naxera ib. §. 28.

Quis est Dominus, ut audiam vocem ejus? - nescio Dominum. Ex. 5. 2. ait Pharao. Postea verò Ex. 14. 25. fugiamus Israëlem! Dominus enim pugnat pro eis contra nos. Quia Israëlem propugnat Deus, Dominum agnovit. Naxera in Jos. 1. §. 28.

Adorate Dominum in atrio sancto ejus. Pf. 28. 2. Felices, qui Deo ferviunt! nam in ipso limine servitutis obvium habent Deum suum. Quam verò Deo dissimiles principes essent; quos vix reperias, postquam interiorum cubicularum alpes congeminas transieris. Felicitus sanè regna administrarentur, & dioeceses; si in atrio princeps, vel praelus, colerentur. Certè Salomon non procul ab atrio jus dicebat, quem convenire poterunt facile duæ foeminae jurgantes. 3. Reg. 3. 16. Oliva l. 12. Strom. hic.

Quomodo dilexi legem suam Domine. Pf. 118. 97. Dicitur Dominus, quasi dans munus; & ideo dilectus. Sanctus Bonavent. hic.

Homo peregrè proficiscens. Matth. 25. 14. Cur initiò parabolæ vocatur homo, postea Dominus v. 19. in primo distribuit homo bona, non translato Dominò: secundò locò dona in servos confert: super multa te constituam. v. 21. Sylveira hic. q. 3.

Dominus tecum. Luc. 1. 28. Cur non, Deus tecum? Deus dicit naturam increatam, quæ est ubique; Dominus verò dicit respectum ad servos: quia non solum ut Deus ibi erat, sicut ubique per essentiam, & potentiam; sed etiam ut Dominus: cum Domini splendor maximè eluceat, dum suis præsens adest, fovendo, & tuendo. Sylveira hic. q. 27.

Exi à me Domine. Luc. 5. 8. Usque modò præceptorem dixerat v. 5. quando eum concionantem vocavit: cum beneficia largientem videt, Dominum vocat. Id. hic.

Quam cum vidisses Dominus. Luc. 7. 13. Frequentius Lucas, quam ceteri Evangelistæ, Christum vocat Dominum, in ijs præcipuè locis, in quibus humanitatis officia recenser; ut ejus divinam majestatem ostendens, simul infinet bonitatem, & clementiam. Stella. hic.

Homo quidam fecit cenam magnam. Luc. 14. 16. Qui nobilissimos civium vocat ad cenam, homo dicitur. Cum mendicis cenaculum replisset, Domini mox titulò honoratur. Exiit, & pauperes - & ait servus: Domine, factum est ut imperasti. v. 22.

Oliv. l. 1. Strom. §. Natus est nobis hodie Salvator.

Dicit ei mulier: Domine, neg, in quo baurias, habes. Jo. 4. 11. Christi doctrinà jam proficiebat, ut notant Chrysof. Euthym. Theophyl. & Beda: & quem antea Judæum dixerat, jam Dominum vocat. Nam dixerat - & dedisset tibi aquam vivam; v. 10. quia vidit liberalem. Sylveira hic.

Domine, hominem non habeo. Jo. 5. 7. Cum aliquid speraret ab eo accipere, Dominum vocat, Hugo Card. Tantà devotione captus est ad benignitatem sermonis Christi: statim enim eum honorans, Dominum dicit: Sylveira hic.

Domine, semper da nobis panem hunc. Jo. 6. 34. Frequentius Judæi Christum Rabbi, Magistrum, vocarunt; hic autem Dominum: ut sic facile eum inducerent, ad dandum iis panem cœlestem, quem petebant. Sic & Samaritana, cum aquæ vivæ excellentias audiret, dicit: Domine, da mihi hanc aquam. Sylveira hic. q. 11.

Dominus meus! & Deus meus! Jo. 20. 28. Ubi suavitatem carnis Christi attigit, statim supereminens regis, ac Domini delicias gustavit, & sensit. Id. ib.

## §. III.

Dominus potestate utatur in bonum subditorum.

Pro salute vestramisit me Deus ante vos in Ægyptum. Gen. 45. 5. Dicebat Joseph.

Nè putes, quòd animam tuam tantum liberes. Esth. 4. 13. dicebat Mardocheus ad Esther.

Domine, si vis, potes me mundare. Matth. 8. 2. In divitiis, & potentibus hujus sæculi, plerumque potestas, & voluntas, quoad bonum, & malum. Diez D. 3. Epiph.

Data est mihi omnis potestas. Euntes ergo docete &c. Matth. 28. 18. Novarinus: quis verborum nexus, quæ consecutio ista est? data est mihi omnis potestas, ergo docete omnes gentes. Injuriarum memor dixisset: potestas mihi data est; ergo penas luent, qui in me savierunt. Non dixit hoc: injuriarum oblitus querit omnium salutem. Didacus Nisfens in Phœnice l. 7. c. 6.

Nam etsi amplius aliquid gloriosus fuero de potestate nostra, quam dedit nobis Dominus in adificationem, & non in destructionem; non erubescam. 2. Cor. 10. 8. Sanct. Chryl. hom. 22. hic: ergo ad hoc potentiam accipimus, ut œdificemus.

Vide tit: Potestas.

Q993

§. IV.